

සංක්ෂේපය

අධ්‍යාපනයෙන් අදහස් කරන්නේ පුද්ගලයා තුළ ඇති විභව ශක්තිය මතු කර ගැනීමට අවශ්‍ය පරිසරය සකස් කිරීමයි. සෑම පුද්ගලයෙකු තුළම විභව ශක්තිය ඉතා කුඩා න්‍යෂ්ටියක් ලෙස ආරයෙන් ඇත. ඒ විභව ශක්තිය උපරිම ලෙස දියුණු කළ යුතුය. විභව ශක්තිය විකසිත වන්නේ උචිත පරිසරයක් තුළ ය. එම පරිසරය පාසලේ දී ගුරුවරයා විසින් සකස් කර දෙනු ලබයි. එබැවින් සිසුන් දිනපතා පාසල පැමිණීම ඉතා වැදගත් දෙයකි. මේ අනුව දුෂ්කර පාසල සිසුන්ගේ පාසල නොපැමිණීම හා අ.පො.ස. (සා.පෙළ) විද්‍යාව හා තාක්ෂණවේදය විෂයේ සාධනය අතර කෙබඳු සම්බන්ධතාවක් පවතීදැයි විමසා බැලීම සඳහා මෙම අධ්‍යයනය මඟව අධ්‍යාපන කලාපය ඇසුරෙන් සිදු කරන ලදී.

අධ්‍යයන ගැටලුව හැඳින්වීමේදී ගැටලුවේ පසුබිම හා පර්යේෂණයේ අරමුණු ද ඇතුළත් කර ඇත. එම අරමුණු පහත දැක්වේ.

1. අදාළ දුෂ්කර පාසල්වල සිසුන්ගේ විද්‍යාව හා තාක්ෂණවේදය විෂය සාධනයේ මට්ටම හඳුනා ගැනීම
2. එකී දුෂ්කර පාසල්වල සිසුන්ගේ පාසල පැමිණීමේ තත්වය හඳුනා ගැනීම හා පැමිණීම අඩු වීමට හේතු විමසා බැලීම
3. දුෂ්කර පාසල්වල සිසුන්ගේ පාසල පැමිණීම හා සාධනය අතර සම්බන්ධය විමසීම
4. දුෂ්කර පාසල්වල සිසුන්ගේ පාසල පැමිණීම වැඩි දියුණු කිරීමට ගත හැකි පියවර හඳුන්වා දීම තුළින් විෂය සාධනය නැංවිය හැකි ම. යෝජනා කිරීම

අධ්‍යයනයේ දී න්‍යායාත්මක පදනමක් ගොඩනගා ගැනීම සඳහා අධ්‍යයන මාතෘකාව පහත සඳහන් තේමාවන් 6 ක් යටතේ විස්තර කෙරේ.

1. දුෂ්කරතාවය හා සාධනය යන පද විග්‍රහ කර දැක්වීම
2. ශ්‍රී ලංකාවේ දුෂ්කර පාසල්වල අධ්‍යාපනික තත්වය
3. අ.පො.ස. (සා.පෙළ) විද්‍යාව හා තාක්ෂණවේදය විෂයේ අන්තර්ගතය හා ඉගෙනුම් ස්වභාවය

4. විද්‍යාව හා තාක්ෂණවේදය විෂයෙහි සාධනය කෙරෙහි බලපාන සාධක
5. සිසුන්ගේ පාසල් නොපැමිණීම විද්‍යාව හා තාක්ෂණවේදය විෂයේ සාධනයට බලපාන ආකාරය .
6. සිසුන්ගේ පාසල් පැමිණීමේ දුර්වලතාව කෙරෙහි බලපාන සාධක

මෙම අධ්‍යයනයේ දී මහව අධ්‍යාපන කලාපයේ අහඹු ලෙස තෝරා ගත් සමජාතීය දුෂ්කර පාසල් පහක් අධ්‍යයනය සඳහා යොදා ගැනුණි. මෙම දුෂ්කර පාසල්වලින් 11 වන ශ්‍රේණියේ සමාන්තර පන්ති දෙක බැගින් පන්ති 10 ක් ද මෙම පන්තිවලට විද්‍යාව හා තාක්ෂණවේදය උගන්වන ගුරුවරුන් 10 ක් ද නියැදියට ඇතුළත් කර ගත් අතර පාසල් පැමිණීමේ දුර්වලතාවක් පෙන්වන සිසුන්ගේ දෙමාපියන් හෝ ඥාතීන් අහඹු ලෙස එක් පාසලකින් පහ බැගින් 25 ක් ද නියැදිවලට ඇතුළත් කර ගන්නා ලදී. තව ද ඉහත සඳහන් පන්ති 10 න් එක් පන්තියකින් 15 බැගින් අහඹු ලෙස සිසුන් 150 ක් අධ්‍යයනය සඳහා යොදා ගන්නා ලදී.

මෙම අරමුණු ඉටු කර ගැනීම සඳහා මෙහිදී නියැදියේ සඳහන් සිසුන්ගේ 11 වන ශ්‍රේණියේ වර්ෂ අවසාන (2005) විද්‍යාව හා තාක්ෂණවේදය විෂයේ වාර විභාග ලකුණු හා මෙම වර්ෂය තුළ මෙම සිසුන්ගේ පාසල් පැමිණීමේ දින ගණන අධ්‍යයනය කිරීම මගින් පළමු හා දෙවන අරමුණු ඉෂ්ට කර ගත් අතර මෙම වාර විභාග ලකුණු හා සිසුන්ගේ පාසල් පැමිණීමේ දින ගණන අතර සහ-සම්බන්ධතාව ගණන කිරීමෙන් තුන්වන අරමුණ ඉෂ්ට කර ගැනුණි. තවදුරටත් දෙවන අරමුණ ඉටු කර ගැනීම සඳහා නියැදියේ සඳහන් විද්‍යාව හා තාක්ෂණවේදය උගන්වන ගුරුවරුන්, අදාළ දෙමාපියන් හා ඥාතීන් සමඟ සම්මුඛ සාකච්ඡා සිදු කරන ලදී. තව ද අදාළ සිසුන් සඳහා ප්‍රශ්නාවලියක් ලබා දීමෙන් දෙවන අරමුණ ඉටු කර ගැනුණි.

මෙසේ අධ්‍යයනයෙන් ලබා ගත් තොරතුරු අනුව සිසුන්ගේ පාසල් පැමිණීමේ දුර්වලතාවට විවිධ හේතූන් බලපා ඇති බව නිගමනය කළ හැකි විය. ඒවා ඉතාමත් කෙටියෙන් පහත සඳහන් කර ඇත.

1. ගුරු හිඟය හා භෞතික සම්පත් හිඟය
2. දෙමාපියන්ගේ නුගත්කම
3. දරුවන්ගේ අධ්‍යාපනික කටයුතු පිළිබඳ සොයා නොබැලීම
4. දරිද්‍රතාවය

5. දෙමාපියන්ගේ දුරස්ථිම
6. දෙමාපියන්ගේ වියෝග්‍යභාවය
7. දෙමාපියන්ගේ නොසලකා හැරීම
8. මව්පිය ගැටුම් නිසා දරුවන් අසරණ වීම
9. සිසුන්ගේ විනය විරෝධී ක්‍රියා
10. උපකාරක පන්තිවලට සහභාගී වීම
11. ගුරුවරුන්ගේ අකාරුණිකත්වය
12. වල් අලි තර්ජන
13. සෞඛ්‍ය ගැටලු

මේ ආකාරයට ඉහත සඳහන් හේතූන් සිසුන්ගේ පාසල් පැමිණීමේ දුර්වලතාව කෙරෙහි බලපාන බව මෙහිදී හෙළි විය. එමෙන්ම පාසල් පැමිණීමේ දුර්වලතාවන් පෙන්නුම් කරන සිසුන් විද්‍යාව හා තාක්ෂණවේදය විෂය සඳහා ලබාගෙන ඇති ලකුණු ප්‍රමාණයන් ද අනෙක් සිසුන්ට වඩා අඩු බව පැහැදිලි විය. තව ද නියැදියේ සඳහන් මෙම සිසුන් විද්‍යාව හා තාක්ෂණවේදය විෂය සඳහා ලබා ගත් වර්ෂ අවසාන වාර විභාග ලකුණු හා ඔවුන්ගේ පාසල් පැමිණී දින ගණන යන විචල්‍යන් දෙක අතර සහ සම්බන්ධතාව ගණනය කෙරුණි. එය +1 ට ආසන්න විය. මේ අනුව සිසුන්ගේ පාසල් පැමිණීම වැඩි වන විට විෂය සාධනය යහපත් වන බව පෙනේ. එමෙන්ම පාසල් පැමිණීමේ දුර්වලතා පෙන්නුම් කරන සිසුන් විද්‍යාව හා තාක්ෂණවේදය විෂය සඳහා දුර්වලතාවක් පෙන්නුම් කරන බව පැහැදිලි වේ. මේ අනුව මෙම ග්‍රාමීය දුෂ්කර පාසල් සිසුන්ගේ පාසල් පැමිණීම වැඩි දියුණු කිරීම සඳහා ගත හැකි පියවර සහ විද්‍යාව හා තාක්ෂණවේදය විෂයේ සාධනය නැංවීම සඳහා ගත හැකි පියවර යෝජනා ලෙස ඉදිරිපත් කර ඇත.

සිසුන්ගේ පාසල් පැමිණීම දුර්වල වීමට දෙමාපියන් ආශ්‍රිත ගැටලු හා පාසල් පද්ධතිය ආශ්‍රිත ගැටලු බලපාන බව නිගමනය කළ හැකි විය. ඒවා පහත ආකාරයට සාරාංශ කර දැක්විය හැකිය.

දෙමව්පියන් ආශ්‍රිත ගැටලු

1. දෙමව්පියන්ගේ දිළිඳුකම (දරිද්‍රතාවය)
2. නිවසේ ආදායම වැඩි කිරීමට ළමුන්ට වෙහෙසිය යුතු වීම හා ගෘහ (කර්මාන්ත) කටයුතු සඳහා ළමුන් යොදා ගැනීම

3. ළමයාගේ අධ්‍යාපන කටයුතු පිළිබඳ දෙමාපියන් සැලකිලිමත් නොවීම හා පෙළඹවීමේ දුර්වලතා
4. දෙමාපියන්ගේ නුගත්කම
5. නිවසේ අයහපත් පරිසරය
6. දෙමාපියන්ගේ අපවාරී ක්‍රියා

පාසල් පද්ධතිය ආශ්‍රිත ගැටලු

1. ළමයා හා පාසල ආශ්‍රිත ගැටලු

- (i) කියවීමේ හා ලිවීමේ දුර්වලතා නිසා ඇති වන ලැජ්ජා සහගත බව
- (ii) පාසල දුර බැහැරින් පිහිටීම නිසා මතුවන පැමිණීමේ දුෂ්කරතා
- (iii) පසුබට ළමුන් කෙරෙහි ගුරුවරුන්ගේ අවධානය යොමු නොවීම

2. ගුරුවරුන්ගේ මඟ පෙන්වීමේ දුර්වලතා

- (i) ළමයින්ට නිරතුරුව ඇණුම් බැනුම්වලින් සංග්‍රහ කිරීම
- (ii) ළමයින් දැඩි දඬුවම්වලට ලක් කිරීම

දෙමාපියන් ආශ්‍රිත ගැටලු විසඳීමට අවශ්‍ය යෝජනා ඉදිරිපත් කිරීම හා ඒ මගින් සිසුන්ගේ පාසල් පැමිණීම වැඩිදියුණු කළ හැකි බව පෙන්වා දී ඇත. එමෙන්ම ඉගෙනුම් ඉගැන්වීම් ක්‍රමවේද නිසි ආකාරව සිදු කිරීම තුළින් විද්‍යාව හා තාක්ෂණවේදය විෂයේ සාධනය වැඩිදියුණු කළ හැකි බව ද පෙන්වා දී ඇත.

